

اتساع و تعمیم فضل و علم یوم ظهور

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (31) امر و خلق - جلد 2

۳۱ - اتساع و تعمیم فضل و علم یوم ظهور

و نیز از حضرت بهاء الله در لوحی است قوله الاکرم اگر چه جمیع ایام را از بدایع فضلش نصیبی علی ما هی علیه عنایت فرموده و لکن ایام ظهور را مقامی فوق ادراک مدرکین مقرر داشته چنانچه اگر جمیع قلوب من فی السموات والارض در آن ایام خوش صمدانی بآن شمس عز ربانی مقابل شوند و توجه نمایند جمیع خود را مقدس و منیر و صافی مشاهده نمایند فتعالی من هذا الفضل الذی ما سبقه من فضل فتعالی من هذه العناية التي لم یکن لها شبه فی الابداع و لا لها نظیر فی الاختراع فتعالی عما هم یصفون او یدکرون این است که در آن ایام احدی محتاج باحدی نبوده و نخواهد بود چنانچه ملاحظه شد که اکثری از قاصدین حرم ربانی در آن یوم الهی بعلم و حکمتی ناطق شدند که بحرفی از آن دون آن نفوس مقدسه راه نیافته و نخواهد یافت اگر چه بالف سنه بتعلیم و تعلم مشغول شوند این است که احبای الهی در ایام ظهور شمس ربانی از کل علوم مستغنی و بینیاز بوده اند بلکه ینابیع علم و حکمت از قلوب و فطرتشان من غیر تأخیر و تعطیل جاری و ساری است .

و در لوح خطاب بسلمان است قوله الابهی قسم بجمال قدم که این ایام در هر حین از سماء عرفان رب العالمین معارف جدید نازل ... موسی که از انبیای اعظم است بعد از ثلاثین یوم که بقول عرفا در عشرة اول افعال خود را در افعال حق فانی نمود و در عشرة ثانی صفات خود را در صفات حق و در عشرة ثالث ذات خود را در ذات حق و گفته اند و چون بقیه هستی در او باقی بود لذا خطاب لن ترانی شنید و حال لسان الله ناطق و میفرماید یک بار ارنی گو و صد هزار بار زیارت ذوالجلال فائز شو کجا است فضل این ایام و ایام قبل .

ORIGINAL

و در لوح خطاب بنصیر است قوله الاعلی: ای نصیر این نه ایامی است که عرفان عارفین و ادراک مدرکین فضلش را درک نماید تا چه رسد بغافلین و محتجبین و اگر بصر را از حجاب اکبر مطهر سازی فضلی مشاهده نمائی که از اول لا اول الی آخر لا آخر شبه و مثل وند و نظیر و مثال از برایش نبینی و لکن لسان الله بجه بیان ناطق شود که محتجبان درک او نمایند و الا براریشریون من رحیق القدس علی اسمی الابهی من ملکوت الاعلی و لم یکن لدونهم من نصیب .

و در لوح خطاب باشرف است قوله الاتم و ان الاسما لو یخلصن انفسهم عن حدودات الانشاء لیصیرن کلها الاسم الاعظم لوانت من العارفین لأن جمال القدم قد تجلی علی کل الاشیاء بکل الاسماء فی هذه الايام المقدس العزیز المنیع ... فو عمری لو یرفع الیوم ایادی کل الممکات خالصا عن الاشارات الی شطر الرجاء من ملیک الاسماء ویسألته خزائن السموات والارض لیعطینهم بفضله العمیم قبل ان یرجعن ایادیم الیهم و کذلک کان رحمته علی العالمین محیطاً

و از حضرت عبدالبهاء در مفروضات است قوله العزیز چنانچه ملاحظه مینمائید که در ظهور هر یک از مظاهر الهیه در عالم عقول و افکار و ارواح ترقی عجیبی حاصل شد و از جمله در این عصر الهی ملاحظه نما که چقدر ترقی در عالم عقول و افکار حاصل گردیده و حال بدایت اشراق است عنقریب ملاحظه شود که این فیوضات جدید و این تعالیم الهیه این جهان تاریک را نورانی نماید و این اقالیم غمگین را بهشت برین فرماید .

در کتاب الیواقیت و الجواهر از امام عبدالوهاب شعرانی خبر ماثور از نبی است لو کان موسی و عیسی حیین لما وسعهما الا اتباعی و نیز ماثور از نبی است لو ادرکنی موسی ما وسعه الا اتباعی